

[Ragnhild Andersen.]

dog alligevel paa Grundlag af de Beløb, som har været Udgangspunktet for overhovedet at beskæftige sig med Spørgsmaalet om at give de gamle og Invalidere rentenyderne en saadan Rente, sige, at det ser ud, som om man har skønnet en lille Smule rigeligt, naar man nu regner med, at Udgiften til Grundbeløbene vil blive næsten fordoblet. I den Udregning, der er foretaget her, regner man med, at Udgiften til Aldersrentenydernes Grundbeløb vil blive 660 Mill. Kr. og til Invalidere rentenydernes 90 Mill. Kr., i alt 750 Mill. Kr. Det vil sige, at denne lille Lempelse i Fradragsreglerne skulde betyde, at Kredsen af Rentenydere skulde blive saa meget større, at det vil betyde en Forhøjelse af Grundbeløbet paa ikke mindre end 280 Mill. Kr.

Jeg skal under ingen Omstændigheder kritisere Embedsmændene i Ministeriet, fordi det er mit Indtryk, at de under alle de Forhandlinger, vi har haft, har maattet arbejde ganske kolossalt med at tilfredsstille de Ønsker og Krav, der kom fra Udvalgets Side, men jeg vil sige et Par Ord om, hvorfor jeg tror, at man har skønnet en lille Smule over Maalet. Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen sagde, at selv om man giver en Rentemodtager med en Formue paa en 80 000 Kr. Mulighed for at faa Aldersrente, saa er der vel ikke saa meget, der taler for, at han umiddelbart kommer op for at hente 10 Kr. om Maaneden i Rente, og der vil efter min Opfattelse ikke være Grund til at tro, at alle over Aldersgrænsen, som har ca. 6 000 Kr. i Indtægt, og som lever af deres Indtægt, vil henvende sig og gøre Rede for deres Forhold over for de sociale Udvalg i Kommunen for at faa ca. 20 Kr. om Maaneden, og det er jo, hvad de kan faa med den Indtægt. Det vil formentlig ikke finde Sted.

Naturligvis maa man ved en Lovs Genneførelse tage Hensyn til alle disse Ting og have sikret sig mod Misbrug af Loven, men vi har som sagt, grundet paa den Holdning, der har været indtaget fra de øvrige Partiers Side — og dér maa det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen ogsaa give mig Ret i, at Spørgsmaalet ikke har været gjort til Genstand for Overvejelser, og at man vel egentlig ikke kan tale om Forhandlinger paa det Grundlag —, ikke haft nogen Realitetsforhandling. Skulde der blive Tale om Reali-

tetsforhandlinger, saa maa man naturligvis undersøge, hvordan de nugældende Fradragsregler virker paa dette Forslag, og om der vil være Grund til at sætte et andet Loft over disse Fradragsregler. Vi har ikke under nogen Omstændigheder været uvillige til at diskutere disse Ting, men der har overhovedet ikke været Anledning til at diskutere dette Forslag, som egentlig kommer fra Rentemodtagerne selv, idet det er deres Organisationer, der har stillet det. Derfor har vi holdt os til vort principielle Ønske om, at Rentemodtagerne skal have 250 Kr. maanedlig for Ægtepar og 175 Kr. for enkelt stillede, og vi er fortsat af den Opfattelse, at det ikke er noget urimeligt Krav at stille fra Rentemodtagerne.

Jeg vil gentage, at vi er tilfredse med de foreslaaede Ændringer, og at vi ikke er tilfredse med, at der er disse Urimegheder i Sætserne baade med Hensyn til Beklædningshjælpen, der er forskellig i de forskellige Grupper af Kommuner, og med Hensyn til Brændselshjælpen, som er forskellig for enkelt stillede og for Ægtepar.

Det ærede socialdemokratiske Medlem Hr. Rasmus Hansen talte om Trediedelsgrænsen og sagde, at det fra vort Partis Side sikkert kun var Agitation, det drejede sig om. Man kan naturligvis opfatte en Ting, som man vil, men med Hensyn til Invalidernes Ønsker kan jeg sige, at vi havde en lang Række af Ønsker, og hvis det udelukkende drejede sig om Agitation fra vort Partis Side, kunde vi for den Sags Skyld have stillet 20 berettigede Krav fra Invalidere rentenyderne op. Vi har ikke gjort det, fordi vi mener, at en Kommission bør undersøge og finde frem til den rigtige Løsning af en hel Række Spørgsmaal, men vi har paa et eneste Omraade stillet et Forslag, Forslaget om en Lempelse af Trediedelsgrænsen, og den Lempelse er heller ikke af en saadan Art, at det ærede Medlem kan komme med nogen egentlige Indvendinger imod den. Derfor er det urimeligt, at man i Forbindelse med denne ene Lempelse, som egentlig turde siges at være for lidt ved denne Lovs Behandling, forsøger at slippe saa billigt fra det som ved at sige, at der skulde ligge nogen stor Agitation fra kommunistisk Side i den Henseende.

Nej, vi er fortsat af den Opfattelse, hvad Invalidere rentenyderne angaar, at hele